

Henseende forud, vilde det være meningsløst at stille et saadant Ændringsforslag til denne Lov. Skulde der være stillet Ændringsforslag, skulde det gaa ud paa at gøre dette Forslag dødt og magtesløst, men det kan jo ske i Dag, ved at man stemmer imod det. Jeg haaber, at alle, der ere enige i, at man ikke skal fordyre Levnedsmidlerne for Smaafolk og ikke skal beskytte paa de Steder, hvor der ingen Anledning er dertil, nemlig hvor det er Storfabrikanternes Drift, der beskyttes til Tab for de smaa, ville stemme imod Forslaget. Det er Ændringsforslag nok.

Zahle: Jeg vil blot gøre nogle Bemærkninger om den Behandling, det foreliggende Lovforslag har været Genstand for. Jeg havde i Gaar den Fornøjelse at kunne rose det ærede Flertal her i Tinget, fordi det havde fundet sig i, at Forslag til Lov om midlertidige Bestemmelser angaaende Forhandling af Kød, Kødvarer og Slagteaffald af Svin gik i Udvalg. Rosen vilde have været større og mere velfortjent, hvis Flertallet var gaaet frivilligt med til dette Udvalgs Nedsættelse. Det blev tvunget dertil, men det gav mig dog Anledning til at paapege, at dette Forslag derved var blevet underkastet en parlamentarisk Behandling, som var korrekt, og som saglig set førte til et heldigt Resultat. Men for at den politiske og parlamentariske Moral, som jeg ønsker at prædike for det ledende Flertal her i Tinget, ikke skal blive ensidig, maa jeg ogsaa paapege, at det foreliggende Lovforslag er blevet underkastet en Behandling, som er af den Natur, at den netop ikke bør finde Sted. Da dette Lovforslag var til første Behandling her i Tinget den 13. Februar dette Aar, tillod jeg mig efter Behandlingens Slutning at foreslaa Forslaget henvist til et Udvalg. Dette blev afvist, og hvad var Grunden hertil? I Dag have vi faaet det at vide af Flertallets Ordfører i denne Sag. Grunden var, at Flertallet forud havde taget sin Beslutning om, at dette Forslag ikke skulde i Udvalg. Det er en uheldig parlamentarisk Metode, at Flertallet, naar et saadant Forslag, som ikke giver Anledning til andet end en rent saglig Behandling her i Tinget, bliver forelagt, tager en egenmægtig Beslutning om, at det ikke maa henvises til Udvalg og fastholder denne Beslutning urokkelig, selv om der fra forskellige Sider eller i alt Fald fra et Mindretals Side bliver anmodet om at faa

Udvalg nedsat, og selv om der mod Forslaget ved dets første Behandling er fremkommet adskillige saglige Indvendinger. Det førte for Resten ikke til andet end — hvad der er almindelig bekendt her i dette høje Ting —, at det store, ledende Flertal, efter at det havde ladet Musklernerne spille og kraftig havde afvist Forslag om Udvalg, Gud hjælpe mig ikke vidste det mindste om, hvad det skulde gøre med Forslaget. Der indkom fra forskellige Sider Protester mod dette Forslag, og man blev ganske tummelumsk og forvirret, og man lod Forslaget ligge hen, uden at det kom til anden Behandling. Det har ligget hen uden at være Genstand for nogen Behandling i dette Ting fra den 13. Februar til den 30. Marts. Saa blev det forlangt, at Forslaget skulde fremmes fra en Side, som har Magt til bestandig at forlange, at det ærede Flertal skal gøre, hvad de ønske. Og saa kom Forslaget frem til tredje Behandling her i dette høje Ting den 30. Marts, næstnæste Dag, inden Samlingen skal sluttes. Det har ikke været underkastet nogen som helst saglig Behandling, uagtet der har været Tid nok til det, og uagtet der er givet Anledning til det. Men nu bliver det efter al Sandsynlighed trumfet igennem.

Ellinger: Jeg skal naturligvis ikke fordybe mig i den Debat, det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Carl Hansen) har med det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam) om dennes tidligere Stilling til Spørgsmaalet om Saccharin. Gamle Venner, som maa kende hinanden godt, have jo ofte mange Stridspunkter fra fordums Dage. Men jeg ønsker at sige til det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds, at det kan være meget rigtigt — og jeg indvender ikke noget derimod —, at det ledende Flertal — jeg vil ikke kalde det, som den sidste ærede Taler kaldte det: det store Flertal, men det ledende Flertal —, forinden en saadan Sag kommer til Behandling her i Tinget, drøfter Spørgsmaalet om Udvalgs Nedsættelse. Dette finder jeg i og for sig naturligt, fordi der er en, som skal have det Hædershverv at rejse sig op og foreslaa Udvalgsnedsættelse. Men det vilde være overordentlig heldigt, om Flertallet, i alt Fald i et saadant Spørgsmaal, som er ganske neutralt, gav det paagældende Medlem en vis Elasticitet, saa at han ikke var bunden af Forhandlingerne i Reformpartiet til at optræde paa en bestemt Maade, men hvis